

Het beeld van Gerard Bakker heeft vele namen. Hijzelf noemt het "Dans"; degenen die het beeld destijds aangekocht hebben noemen het "De danseres" (dat staat ook op de plaquette) en de mevrouw die er in de wijkkrant van juni 2017 zo'n prachtig verhaal over schreef, noemde het beeld "de lege jurk". Het kunstwerk staat voor Gouwestein.

Op 26 juni 2013 is de twee meter hoge "Dans", zoals ik het kunstwerk toch maar zal noemen, feestelijk onthuld; na een korte opknopbeurt ter gelegenheid van de nieuwbouw van Gouwestein. Er is sprake van een herplaatsing, want het beeld stond ook al bij het "oude" Gouwestein. De kunstenaar kon een jaar of 25 geleden de hand leggen op een aantal metalen platen en hij had toevallig een filmpje gezien van een Spaanse danseres in actie. Dat inspireerde hem tot het huidige beeld.

Dans is ook in een ander opzicht bijzonder: er is maar één "dans" in de wereld. Alle beelden van Bakker zijn zogenaamde "unica", dat betekent dat er maar een enkel exemplaar van gemaakt is. Beetje vreemd woordgebruik, als je bedenkt dat het woord unica zelf het meervoud is van unicum, enig in zijn soort. Maar dit woord unica heeft wel een eigen meervoud: unica's. Je kunt dus als kunstbewonderaar unica's verzamelen.

Terug naar het kunstwerk zelf. Het beeld is gemaakt van gedreven platen messing. Messing,

of met een ander woord geelkoper, is een legering van koper en zink, maar de verhouding tussen koper en zink kan verschillen. Omdat "Dans" zo groen verkleurd is, moet er wel veel koper en minder zink in de platen gezeten hebben. Bij legeringen met meer zink, wordt de kleur meer bronsachtig, zelfs bruin. Dat kan je goed zien aan het tweede grote beeld van Gerard Bakker dat Gouda rijk is. Dat heet "Sluierdans" en staat achter de St. Jan. Het is inderdaad door de invloed van de elementen bruinachtig van kleur geworden. De techniek van het drijven, is een variatie op hameren, een moeilijke en arbeidsintensieve arbeid.

Gerard Bakker, is behalve beeldhouwer ook zilversmid, koperslager en edelsmid. Hij is een autodidact, dat betekent dat hij zich het vak zelf aangeleerd heeft. Geboren in Apeldoorn op 27 september 1935, heeft hij zijn atelier aan de Bloemendaalseweg te Gouda. Een heel bekend beeld van hem is ook het Vissersmomument, een afbeelding van een stoere vissersvrouw die aan de boulevard van Scheveningen stond en uitkeek over de zee.

Het materiaal messing kennen we waarschijnlijk vooral van de Stolpersteine, die we ook in onze wijk op diverse plaatsen kunnen vinden. Stolpersteine zijn de vierkante stenen met een messing plaatje erop van 10 bij 10 cm. Daarop zijn naam, geboortedatum, deportatiedatum, plaats en datum van overlijden gestanst van de slachtoffers van het nazi-regime. Gunter Demnig ontwierp (en maakte de meeste) Stolpersteine, die over heel Europa verspreid zijn. In Gouda zijn er 238, er komen er nog 148 bij. De naam Stolpersteine komt van stolpen, struikelen. Demnig zegt erover: "Je struikelt met je hoofd en je hart en je moet je buigen om de tekst te kunnen lezen."

Maar het beeld bij Gouwestein, daar worden we alleen maar blij van. Er zit zoveel levensblijheid en vitaliteit in, dat je bijna zelf zin krijgt om mee te dansen.